

СЕКЦІЯ 1.СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ
ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

**РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ ОРГАНІЧНОЇ
ПРОДУКЦІЇ**

Луцька Тетяна,

к.е.н., доцент кафедри прикладної економіки

Національний університет харчових технологій

Сучасний стан навколишнього середовища невпинно погіршується, постійно збільшуючи свій прямий та опосередкований вплив на здоров'я людини, яка в свою чергу і є причиною виникнення та постійного зростання негативних явищ екологічного характеру. Розвинені країни світу вкладають значні суми в розвиток екологізації промислових підприємств та галузей, що розташовані на їх територіях, економічно нерозвинені країни, в свою чергу не мають такої матеріальної змоги та, як правило, стають експортерами екологічної продукції (для розвинених країн), споживаючи для свого населення лише продукти, що вигідні лише з економічної точки зору, і відтак шкідливі з екологічної сторони. Україна знаходиться десь на півдорозі між цими двома групами країн, тобто недостатньо економічно розвинена для масштабних за обсягами програм (в тому числі за участю держави), але має високий рівень соціального розвитку населення, що може сформувати попит на продукти органічного, а отже, і здорового, нешкідливого походження. Саме тому вірним з усіх сторін: економічної, екологічної, соціальної є запровадження та розвиток таких видів господарювання вітчизняних підприємств, що будуть:

-по-перше – реалізовувати мету підприємства способами, що не суперечать вимогам екологічної безпеки (таким чином підприємства не будуть забруднювати навколишнє середовище, опосередковано захищаючи, тим самим здоров'я населення;

-по-друге – результатом діяльності такого підприємства є екологічно чисті, не модифіковані продукти, споживання яких забезпечує підвищення загального рівня здоров'я населення, а отже і подовження середньої довжини життя в країні та якості життя як такого;

-по-третє – на шляху до Європейського розвитку, лише наявність таких підприємств стане поштовхом до популяризації здорового способу життя та, відповідно, здорового способу мислення населення;

-по-четверте - задоволення вже існуючого попиту населення (вітчизняного) спричинить зростання останнього, і як наслідок, зростання кількості підприємств, що ведуть органічний спосіб виробництва, розширення асортименту їх продукції, і можливе зростання до кількості формування підгалузі, і відповідно формування особливої специфічної виробничої інфраструктури, (що вимагають особливості технологічного процесу таких підприємств) що дасть поштовх до розвитку підприємств суміжних галузей (і безумовно, забезпечить збільшення зайнятості населення, а отже, і підвищення платоспроможного попиту).

За визначенням Швейцарського дослідного інституту органічного сільського господарства «Органічне виробництво» – це цілісна система господарювання та виробництва харчових продуктів, яка поєднує в собі найкращі практики з огляду на збереження довкілля, рівень біологічного розмаїття, збереження природних ресурсів, застосування високих стандартів належного утримання (добробуту) тварин та метод виробництва, який відповідає певним вимогам до продуктів, виготовлених з використанням речовин та процесів природного походження[3]. Органічна продукція – це продукція, отримана в результаті сертифікованого органічного виробництва.

Органічна сировина для виготовлення органічних продуктів харчування має надходити із перевірених джерел: у ґрунт, на якому вирощуються сільськогосподарські культури, протягом 3 років заборонено вносити будь-які речовини хімічного походження. Тільки по закінченню цього, так званого, перехідного періоду продукція може отримати статус органічної. Далі

органічна сировина надходить до переробних підприємств, де переробляється окремо від традиційної сировини з метою уникнення змішування. Головне тут – кожен етап виробництва знаходиться під суворим контролем органу сертифікації, який засвідчує дотримання вимог та стандартів органічного виробництва шляхом видачі відповідного сертифікату[3].

В Україні немає єдиного уповноваженого органу, що веде дану статистику на національному рівні, немає і сталої законодавчої бази, що може стати першоосною для розвитку органічних підприємств та переорієнтацією їх на вітчизняний ринок з Європейського, де вже досить давно існують законодавчі та сертифікаційні норми.

Але 03.09.2013 Верховною Радою України було прийнято N 425-VII, ЗАКОН УКРАЇНИ «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини». Цей Закон визначає правові та економічні основи виробництва та обігу органічної сільськогосподарської продукції та сировини, заходи контролю та нагляду за такою діяльністю і спрямований на забезпечення справедливої конкуренції та належного функціонування ринку органічної продукції та сировини, покращення основних показників стану здоров'я населення, збереження навколишнього природного середовища, раціонального використання ґрунтів, забезпечення раціонального використання та відтворення природних ресурсів, а також гарантування впевненості споживачів у продуктах та сировині, маркованих як органічні.

Отже, розвиток ринку органічних продуктів в Україні має досить значні перспективи та безумовні позитивні наслідки, як для економічного життя країни так і для забезпечення екологічної безпеки, за умови подальшої належної уваги з боку держави (з приводу формування та поглиблення законодавчої та сертифікаційної бази) та підвищення особистої і громадської самосвідомості населення (стосовно популяризації споживання органічних продуктів та здорового способу життя в цілому).

Література:

1. <http://www.organic.com.ua>

2. <http://www.organicstandard.com.ua>

3. <http://www.fibl.org>